

2026

Pel·lícules estrenades en català l'any 2025

El 85 % de les pel·lícules no s'han
pogut veure en català als cinemes
de les Illes Balears, el País Valencià
i Andorra

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

Febrer del 2026
Plataforma per la Llengua
Carrer de Sant Honorat, 7, principal 1a
08002 Barcelona

Des del divendres 3 de gener de 2025 i fins al dia de Nadal, el primer i darrer dia del 2025, amb novetats a les cartelleres de cinema de l'any, es varen estrenar un total de **114 pel·lícules i documentals en versió original, doblada o subtitulada al català**. A més d'aquestes 114 estrenes comercials es van estrenar **10 produccions audiovisuals dins del marc del programa 'Documental del mes'**.

Per valorar l'estat de les estrenes comercials en català als cinemes durant tot el 2025, hem agafat de referència les dades que setmanalment ofereix la Generalitat de Catalunya mitjançant el [Departament de Política Lingüística](#) i el web de [Cinema en català](#), a partir de la informació que proporcionen les companyies distribuïdores sobre els cinemes de tot el país que disposaran de còpies en català de cada pel·lícula.

La valoració s'ha fet només a partir de les estrenes comercials, que són les que comunica el Departament de Política Lingüística. Per estrena comercial s'entén la projecció d'una obra audiovisual oberta al públic general per primera vegada en sales de cinema, amb venda d'entrades i dins del circuit d'exhibició. D'aquesta manera, queden fora d'aquesta consideració les projeccions a festivals de cinema o espais d'accés restringit o gratuït, preestrenes i reestrenes o projeccions englobades dins de qualsevol cicle de cinema.

Per això, a l'hora de valorar les dades, han quedat fora de l'anàlisi les produccions audiovisuals estrenades en el marc de cicles com el 'Documental del mes' (10 estrenes a unes 42 sales de Catalunya, les Illes Balears i el País Valencià) o el programa de Cinema Infantil en Català 'CINC' (amb una programació de 4 o 5 pel·lícules a múltiples sales de Catalunya i amb presència també a dues sales de la Franja).

En alguns casos molt puntuals s'ha pogut complementar amb informacions addicionals aportades pels cinemes tant en els seus webs i comunicacions com per les distribuïdores. De tant en tant, i especialment en el cas d'algunes pel·lícules en versió original o altres estrenes amb un abast mínim, les notes de premsa del Departament de Política Lingüística o bé no hi feien referència o no incloïen totes les sales on s'haurien estrenat aquestes pel·lícules. Pels mateixos motius, podria ser que alguna estrena o cinema que la programava ens hagi passat per alt i no l'hàgim pogut detectar.

En tot cas, les dades recollides permeten dibuixar un escenari que no distaria molt de la realitat que s'hauria viscut durant aquest passat any 2025.

Segons aquestes dades, les **114** produccions audiovisuals en català s'haurien estrenat a Catalunya. D'aquestes, però, al País Valencià només se n'haurien estrenat **20** (un 17,5 %), **17** a Andorra (14,9 %) i **16** a les Illes Balears (14 %).

A falta de dades més exactes sobre les pel·lícules que s'han estrenat al conjunt de l'Estat durant el 2025, sí que podem recuperar les dades d'altres anys: el 2024, segons el Ministeri de Cultura, s'haurien exhibit 2.403 pel·lícules diferents a tot l'Estat, **735 de les quals haurien estat estrenes**. Per territoris no especifica quantes varen ser estrenes comercials i quantes qualsevol altre tipus de projecció, però ens serveix per relativitzar les dades de les estrenes en català sobre el total.

L'any 2024, doncs, 1.263 pel·lícules s'haurien exhibit a Catalunya, 771 al País Valencià i 548 a les Illes Balears. Tot fa indicar, si es revisen els anys anteriors, que les xifres del 2025 serien molt similars a les recollides durant l'any 2024.

Cal recordar que en el cas concret de Catalunya existeix una Llei de Cinema en què s'especifica, segons el redactat original de l'article 18 de la llei, que **almenys el 50 % de les pel·lícules comercials projectades a Catalunya havien de ser en català**. Aquesta proporció va ser **rebaixada al 25 %** per una sentència del Tribunal Constitucional de l'any 2017, però, tot i això, mai s'ha arribat a unes xifres que s'aproximin a aquests percentatges.

Els més de 15 anys transcorreguts des de l'aprovació de la Llei 20/2010 del cinema de Catalunya només s'han traduït en un incompliment sistemàtic de la normativa, sense el desenvolupament ni de reglament ni de sancions i que, per tant, no ha impedit que el català continuï en una situació de precarietat absoluta als cinemes.

A la resta de territoris no existeix cap normativa que protegeixi o reguli l'exhibició de pel·lícules en català als cinemes. Però segur que si a Catalunya es complís la llei, hi hauria més pel·lícules en català en el circuit de distribució que podrien arribar als cinemes de la resta del país.

Aquest passat 2025, Només Wolfgang i Mar i cel s'han estrenat a cinemes de Catalunya, les Illes Balears, el País Valencià i Andorra, i **no sempre de manera simultània**. Cal recordar, com ja alertàrem el passat mes de març, que totes les còpies de Wolfgang (rodada en català) que arribaren a les Illes Balears el cap de setmana de l'estrena eren amb el doblatge en castellà. No va ser fins més d'una setmana després quan es va poder veure en català a Palma i alguna sessió més a Eivissa i Ciutadella, després de les queixes i peticions de diversos espectadors. A més d'aquestes dues, si eliminem de l'equació Andorra, només n'hi ha hagut 5

més que s'han pogut veure simultàniament a Catalunya, les Illes Balears i el País Valencià. Totes en versió original en català tret d'una única pel·lícula amb doblatge en català: Detectiu Conan: One-eyed flashback.

De les 20 pel·lícules que s'haurien estrenat al **País Valencià**, 12 haurien estat en versió original i 8 amb doblatge. Això sí, **cap pel·lícula doblada s'hauria estrenat a més d'un cinema**. D'aquestes, la gran majoria s'hauria estrenat als Multicinemes Sucre de Vila-real.

Les pel·lícules en versió original sí que tenen una distribució lleugerament més àmplia en la majoria dels casos, encara que n'hi hagi que es projecten en versió original subtitulada al castellà.

En el cas de les **Illes Balears**, 10 de les 16 serien **versions originals**, i la resta haurien arribat doblades. La gran majoria s'hauria pogut veure només en un sol cinema de Palma, el CineCiutat. Algunes altres s'han estrenat als cinemes de la cadena AFICINE a Palma i a Manacor.

Si no hagués estat per les estrenes, encara que uns dies més tard, de Wolfgang a la Vila d'Eivissa i a Ciutadella, a cap de les dues illes i tampoc a Formentera s'hauria pogut assistir a una estrena comercial d'una pel·lícula en català. Fora del circuit d'exhibició comercial i de l'estrena oficial, sí que s'han pogut veure algunes pel·lícules gràcies a les presentacions, reestrenes i cicles organitzats per diferents entitats i organismes.

A **Andorra**, en canvi, la majoria de les pel·lícules en català que s'han estrenat als cinemes Illa d'Escaldes-Engordany han estat **amb doblatge** (11 de 17). Això ha fet que s'hi hagin pogut veure gran part de les estrenes més taquilleres de l'any.

Segons les darreres dades que s'han conegut del 2025, de les **10 pel·lícules més vistes a tot l'Estat només la meitat disposaven d'una versió en català**: Jurassic World: El renéixer, Avatar: Foc i cendra, Una pel·lícula de Minecraft, Zootròpolis 2 i Com ensinistrar un drac. Totes cinc s'han pogut veure en català a Catalunya. Quatre des d'Andorra i una des del País Valencià (a un únic cinema). Cap sala de les Illes Balears ha programat sessions en català de les pel·lícules més exitoses de l'any.

Un fenomen estructural de la indústria del cinema que no es pot ignorar indica, segons les darreres dades publicades pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya en referència als espectadors de cinema (entre 1994 i 2023), que les pel·lícules produïdes als Estats Units no han suposat mai menys d'un 55,7 % del total

d'espectadors anuals (amb l'única excepció de l'any 2020, per la pandèmia, que suposa gairebé un 53 % dels espectadors). En alguns anys s'ha arribat a superar la barrera del 80 % dels espectadors i, de fet, si es fa una mitjana d'espectadors de cinema des de l'any 1994, una mica **més d'un 67 % dels espectadors anuals haurien anat al cinema per veure una pel·lícula produïda als Estats Units.**

El doblatge en català ha estat la modalitat que més pel·lícules ha permès veure en la nostra llengua:

- 47 s'han estrenat amb doblatge al català.
- 38 s'han estrenat en versió original subtitulada al català (VOSC).
- A més, 7 s'han distribuït tant subtitulades com doblades a diferents cinemes.
- 22 s'han estrenat en versió original (VO).
 - N'hi ha almenys 6 d'aquestes que s'han comunicat com a versió original en català, tot i que són versions multilingües en les quals el català no té una presència majoritària.

La gran majoria d'estrenes són de pel·lícules originals de l'any 2024 (41,2 %) i 2025 (36,8 %). La resta són anteriors: 12,3 %, entre el 2020 i el 2023. Un 9,7 %, prèvies a l'any 2020.

Durant tot l'any les estrenes s'han distribuït més o menys de manera equitativa al llarg de l'any: un 45,6 % s'han estrenat durant la primera meitat de l'any i un 54,4 %, la segona meitat.

Els 4 mesos amb més estrenes, de més a menys, han estat el desembre, setembre, abril i novembre, essent la setmana del 12 de desembre la que més novetats en català ha estrenat a les cartelleres, amb 6 pel·lícules.

En tot l'any només hi ha hagut dues setmanes sense estrenes comercials de cinema en català: la segona setmana d'agost i la primera de setembre (en la qual es va distribuir una projecció de 'Documental del mes').

El paper de les distribuïdores i l'impacte a la cartellera

Les 114 pel·lícules estrenades han estat distribuïdes entre 35 i 40 companyies diferents. N'hi ha algunes que destaquen per la gran quantitat de pel·lícules que han estrenat: Olpama Films (16), Atalante (11), Filmax (8), Flins & Pinículas (7) i Movie Films (7). Entrarem en detall per veure quin ha estat l'impacte real de cada una sobre les estrenes de l'any:

- **Olpama Films (16 pel·lícules)**

Totes les pel·lícules distribuïdes són de producció francesa. Totes s'han estrenat **només en versió original subtitulada al català i a un màxim de 3 cinemes de Catalunya cada una**. Com hem pogut comprovar abans, i com és habitual en el cas de les VOSC, cap d'elles s'ha estrenat a les Illes Balears o al País Valencià.

Només una de les pel·lícules distribuïdes per Olpama Films és una producció de l'any 2024. La resta són produccions entre l'any 2014 i el 2023. 9 d'elles, de fet, són produccions anteriors a l'any 2020.

- **Atalante (11 pel·lícules)**

Cas molt similar al d'Olpama Films. **Totes les pel·lícules s'han estrenat en VOSC i, per tant, cap d'elles fora de Catalunya**. De cada pel·lícula en consta només una distribució feta entre 3 i 6 cinemes.

En el cas d'Atalante la gran majoria de produccions són recents, però també n'han estrenat d'originàries dels anys vuitanta i noranta.

- **Filmax (8 pel·lícules)**

El cas de Filmax difereix de les dues primeres. En aquest cas, **totes les pel·lícules distribuïdes són produccions de l'any 2025 i, a més, la majoria són en versió original en català**. La distribució ha estat significativament superior a les d'Olpama Films i Atalante. En destaca Pare Nostre, que a Catalunya es va estrenar oficialment **a 46 sales**, essent **la tercera pel·lícula de l'any que hauria arribat a més cinemes**, per darrere de Wolfgang (distribuïda per Universal Pictures) i Mar i cel (Alfa Pictures).

Pare Nostre no es va arribar a estrenar a les Illes Balears, però sí que ho feren, igual que al País Valencià Esmorza amb mi i Mario, totes dues distribuïdes per Filmax.

Mario, del director mallorquí Guillem Miró, és l'única pel·lícula en català que s'hauria pogut veure simultàniament a tres cinemes de les Illes Balears el cap de setmana de la seva estrena.

- **Flins & Pinículas (7 pel·lícules)**

Flins & Pinículas està especialitzada en la distribució de pel·lícules destinades al públic infantil. Sis d'elles, a més, han estat films d'animació. Totes les pel·lícules estrenades eren produccions recents, entre 2023 i 2025, i han arribat **dobladres**

al cinema. Només una d'elles s'ha pogut veure des d'Andorra i una altra, des del País Valencià.

- **Movie Films (7 pel·lícules)**

Com en els darrers casos, totes les pel·lícules distribuïdes per Movie Films han estat de producció recent (2023-2025). Totes s'han distribuït amb doblatge, però, a més, de quatre d'elles també en varen distribuir còpies en versió original subtitulada al català.

A Catalunya només dues d'elles s'han estrenat a més de 20 cinemes: Ne Zha 2 i Tom i Jerry: aventura en el temps, totes dues de producció xinesa, a 27 i 32 sales respectivament. Cap d'elles s'ha pogut veure en català a Andorra, les Illes Balears o al País Valencià.

Tornant al conjunt de les pel·lícules, **la distribució general ha estat molt desigual**. A Catalunya, de les 114 pel·lícules, 48 s'haurien estrenat a 5 o menys cinemes i només 3 a més de 40 cinemes.

A la resta de territoris, cap o quasi cap producció s'hauria estrenat a més de 5 cinemes. Només trobaríem evidències d'alguna pel·lícula en versió original i de producció valenciana que s'hauria estrenat a més de 5 sales del País Valencià, però les dades recollides per les distribuïdores i publicades pel Departament de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya no sempre les feien constar totes.

El paper dels cinemes en la programació de pel·lícules

L'altre agent principal, a més de la distribució, són els cinemes i els criteris que segueixen a l'hora de programar les pel·lícules i, especialment també, les sessions. Tot i que es procura centrar els esforços en el fet que les pel·lícules que arribin doblades siguin aquelles que tenen més bona previsió de recaptació a taquilla, això no s'està traduint en una aposta clara de les sales per programar més sessions en català. Aquest fet acaba generant un **biaix considerable en l'accessibilitat a cadascuna de les versions: és molt més fàcil anar al cinema a veure versions doblades al castellà que al català**.

La programació de les versions en català és molt limitada i es concentra majoritàriament en horaris de poca afluència. A més, **la poca oferta existent sol desaparèixer a partir de la segona setmana** (mentre que les sessions en castellà es mantenen moltes més setmanes, o fins i tot mesos) i pràcticament mai

s'ofereixen en **sales amb tecnologia d'alta qualitat tant de vídeo com d'àudio** (com puguin ser 3D, Dolby Atmos, etc.). A més, la difusió dels doblatges al català és molt limitada i sol ser ignorada per les distribuïdores de les pel·lícules en les campanyes de promoció tant físiques com digitals.

Si els programadors d'aquestes sessions de cinema en català continuen regint-se per aquests criteris, anar a veure una pel·lícula en la nostra llengua mai **serà una opció realment viable** per a l'espectador: no tothom que vol veure una pel·lícula **té disponibilitat ni capacitat** per anar-hi el primer cap de setmana, en horaris poc favorables i acceptant descartar les opcions de màxima qualitat (si és que arriba a saber que està disponible en català). Si es compleixen, en canvi, l'espectador podrà triar la versió en català i acabarà generant un hàbit.

De fet, aquestes condicions adverses són les que han fet que molts espectadors hagin pogut perdre aquest hàbit, convertint anar al cinema en català en una odissea. Aquesta situació també s'ha agreujat d'ençà de l'aparició de les plataformes digitals de vídeo sota demanda, que han contribuït a diluir aquest hàbit per les grans carències que han mostrat a l'hora tant d'incloure el català en les seves produccions originals com per no incorporar versions ja existents en els seus catàlegs, especialment durant els primers anys d'implantació.

Anar al cinema en català (o disposar d'un catàleg abundant des de casa) **ha de poder ser un hàbit de consum cultural com qualsevol altre**, i no exclusivament activisme en defensa de la llengua.

Opcions i espais, n'hi ha. Segons les darreres dades de l'any 2024 del Ministeri de Cultura recollides a les estadístiques de cinematografia de CULTURABase, a Catalunya hi ha un total de 125 cinemes (603 sales), 15 a les Illes Balears (80 sales), i 84 al País Valencià (414 sales).

En el cas de Catalunya, cada pel·lícula s'hauria estrenat a una mitjana de 13,2 cinemes. En destaquen molt per sobre de la resta els cinemes ScreenBox Funatic de Lleida i el CineBaix de Sant Feliu de Llobregat, amb més d'una seixantena de títols estrenats en alguna versió en català. Els segueixen de prop, però ja només amb una quarantena de pel·lícules, els Cinemes Girona de Barcelona i els ACEC d'Olot i Figueres.

Comptant aquests exemples, només 15 cinemes han estrenat 30 o més pel·lícules. Programar més pel·lícules no té per què suposar una correlació directa amb la quantitat de sessions programades, però disposar de més sales sí que ofereix més

possibilitats, mentre que molts de cinemes no poden arribar a plantejar un ventall tan ampli d'oferta per una qüestió de capacitat. Segons les dades de la Generalitat al darrer [informe d'Estadístiques Culturals](#), el 47,76 % dels cinemes actius només disposen d'una sala d'exhibició, mentre que el 20,9 % en tindria més de vuit.

Això fa que, per exemple, entre aquests 15 cinemes que més pel·lícules han programat en català hi hagi dues sales de Cinesa: Parc Vallès (Terrassa) i SOM Multiespai (Barcelona), tot i que en nombrosos casos s'ha pogut comprovar com per les grans cadenes, encara que disposin d'espai per programar més sessions, no ho contemplen com a una opció real.

Segons dades recollides per [@catseries](#), alguns dels grans exhibidors que disposen de moltes sales a Catalunya varen programar una oferta ridícula per al dia de l'estrena d'una de les pel·lícules més esperades de l'any, la tercera entrega d'Avatar (Avatar: Foc i Cendra), situant la versió en català com la tercera opció en tots els casos:

- **Cinesa (6 cinemes a Catalunya):** 75 % de les sessions en castellà. 16 % en VOSE i 9 % en català
- **Mooby (6 cinemes a Catalunya):** 41 % de les sessions en castellà. 53 % en VOSE i 6 % en català
- **Yelmo (6 cinemes a Catalunya):** 94 % de les sessions en castellà. 6 % en VOSE i cap en català
- **Ocine (11 cinemes a Catalunya):** 92 % de les sessions en castellà. 5 % en VOSE i 3 % en català.

Entre totes quatre cadenes, el dia de l'estrena projectaren **286 sessions en castellà, 54 en versió original subtitulada al castellà i 17 en català**. Això sense comptar els cinemes a la resta del país i que ni tan sols la varen programar: Cinesa i Ocine en tenen un cada un a les Illes Balears i dos més també cada un al País Valencià. Yelmo, quatre al País Valencià.

En el cas de les Illes Balears, **la gran majoria de les pel·lícules s'ha estrenat al CineCiutat de Palma**, un dels pocs cinemes que ha mantingut un compromís estable amb la programació de pel·lícules en versió original en català.

A més, des del setembre de 2025 han instaurat el cicle 'CineCiutat en català' que els ha permès recuperar algunes entenes d'anys anteriors i també fer passis especials d'estrenes amb subtítols en català en algunes de les sessions programades en diversos dies i franges horàries de moltes setmanes, un fet que fins aleshores no

havia estat possible. Aquesta mateixa iniciativa ha inclòs també projeccions de pel·lícules i curtmetratges de producció balear. Gran part de les estrenes del cicle **no s'han inclòs** en el recompte perquè corresponen a reestrenes de pel·lícules d'altres anys o fora del seu període d'exhibició comercial.

Al País Valencià, gran part de les estrenes s'ha concentrat als Multicinemes Sucre de Vila-real. La cadena de cinemes ABC també hauria estrenat diverses pel·lícules en les seves diferents seus de València, Elx i Gandia, especialment de pel·lícules de producció o participació valenciana, com han fet també altres cinemes que no pertanyen a la cadena. En diversos casos, com s'ha dit amb anterioritat, es tractaria de sessions que no estaven contemplades en les notes de premsa del Departament de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya.

Amb públic, però sense oferta

En els darrers anys s'ha pogut comprovar que el cinema en català, si ve acompanyat d'una bona oferta a les sales, pot funcionar amb total normalitat. Aquesta relativa normalitat, de moment, només l'hem pogut veure en pel·lícules en versió original en català, com els èxits de **Casa en flames** o **El 47**, dins la segona meitat de 2024, seguides per **Wolfgang**, ja l'any 2025.

L'aposta pel cinema filmat en català, tal com ja havia passat també en anys anteriors amb altres fenòmens com **Alcarràs**, mostren que el públic hi és, i que tal vegada el que manca és l'oferta. En conseqüència, Plataforma per la Llengua ha continuat demanant a les administracions que **augmentin les dotacions pressupostàries** per a aquestes ajudes.

Davant la situació de les pel·lícules que es distribueixen en versió doblada o subtitulada al català, Plataforma per la Llengua també ha reclamat que **els ajuts públics incloguin com a condició l'obligació de promocionar activament les versions en català**, i instant la Generalitat a intervenir per establir mesures que reverteixin la situació actual.

Però de difusió també n'han de fer les sales: tota pel·lícula que s'estrena en català té, com a mínim, una versió del cartell i un tràiler en català a disposició de qui vulgui fer-ne difusió.

En aquest mateix sentit, a més de reclamar el compliment de la llei de cinema existent en el cas de Catalunya, Plataforma per la Llengua ha fet altres propostes per compensar, temporalment, el problema que suposa **la manca de regulació**

garantista per al català en el món audiovisual i que permetin, de manera efectiva, que les sales augmentin l'oferta en català. Per exemple:

- Que s'augmentin **els imports de la línia de subvenció per als cinemes que programin versions doblades al català**. Alhora, també ha proposat que aquesta dotació sigui creixent a mesura que passen setmanes des de l'estrena, per combatre el problema de la poca permanència a la cartellera de les versions en català en comparació amb la versió en castellà.
- Que es creï un **Dia del Cinema en català** a la manera del Dia de l'Espectador, de la Festa del Cinema o de la rebaixa en el preu un dia a la setmana per als espectadors majors de 65 anys. És a dir, un dia a la setmana (o amb una periodicitat freqüent) amb entrades a **preu reduït** per a aquelles pel·lícules exhibides en català, en qualsevol de les seves versions.

Per afavorir l'assistència al cinema en català cal ampliar l'oferta i trencar el cercle viciós al qual molts exhibidors ens han abocat. Calen **més sessions** des del primer dia d'estrena (i a més cinemes); **més temps de permanència** a les cartelleres; **més sessions en horaris de màxima afluència** al cinema; **més sessions en sales d'alta qualitat i més promoció i difusió** de les versions en català.

Si les sessions de cinema en català obvien tots aquests criteris **deixen de ser una opció realment viable** per a l'espectador: no tothom que vol veure una pel·lícula té disponibilitat ni capacitat per anar-hi el primer cap de setmana, en horaris poc favorables i acceptant descartar les opcions de màxima qualitat (si és que arriba a saber que està disponible en català). Si es compleixen, en canvi, l'espectador podrà triar la versió en català i acabarà generant un hàbit que acabarà sent essencial per fer créixer l'oferta a les cartelleres.